

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	15XCdo/11/2016
Identifikačné číslo spisu:	2113204357
Dátum vydania rozhodnutia:	21.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:2113204357.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou: Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, v štádiu konania o poplatkovej povinnosti, vedenej na Okresnom súde Trnava, pod sp. zn. 19C/242/2013, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 15. apríla 2015, č. k 11Co/652/2014-102, takto

rozhodol:

Dovolanie žalobkyne o d m i e t a.

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Okresný súd Trnava uznesením z 14. júla 2014, č. k. 19C/242/2013-69 uložil žalobkyni pri aplikácii položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov (ďalej len „Sadzobník“) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a o poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „ZoSP“) povinnosť zaplatiť súdny poplatok v sume 20,-eur za podané odvolanie vo veci samej. Zároveň žalobkyňu poučil, že ak súdny poplatok v určenej lehote nezaplatí, súd ho bude vymáhať.

Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, uznesením z 15. apríla 2015, č. k 11Co/652/2014-102 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Odvolací súd v odôvodnení uznesenia konštatoval, že žalobkyni bolo dôvodné vyrubiť za podané odvolanie súdny poplatok vo výške 20 eur, a to v zmysle položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, pričom poplatková povinnosť navrhovateľa za podané odvolanie sa neviaže na znenie zák. č. 71/1992 Zb. účinného ku dňu podania návrhu na začatie konania na súd, ale na znenie zákona účinného, kedy vznikla poplatková povinnosť, t.j. kedy navrhovateľ podal odvolanie, čím sa začalo odvolacie konanie, a to s poukazom na ust. § 5 ods. 1 písm. a) zák. č. 71/1992 Zb.. V danom prípade sa tak stalo za účinnosti zák. č. 286/2012 Z. z., ktorým bola založená

poplatková povinnosť zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo nesprávnym úradným postupom vo výške 20,-eur. Poplatok za podanie návrhu je splatný jeho podaním (§ 8 ods. 1 cit. zák.). Pod pojem návrh treba subsumovať aj odvolanie, ako návrh na odvolacie konanie. Je to spôsobené tým, že zákon síce pri vymedzení pojmov nie je dôsledný, avšak z celkovej konštrukcie úpravy súdnych poplatkov v sadzobníku tvoriacom prílohu zákona č. 71/1992 Zb. nemožno spochybniť to, že poplatková povinnosť stanovená položkou 7a sadzobníka sa vzťahuje na celé konanie o žalobe na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom, pričom odvolacie konanie je konanie o riadnom opravnom prostriedku. Podľa názoru odvolacieho súdu aj poznámku 3 uvedenú len k položke 1 v znení „Poplatky podľa rovnakej sadzby sa platia i v odvolacom konaní vo veci samej“, je preto potrebné vykladať v kontexte s konštrukciou celého zákona včítane Sadzobníka súdnych poplatkov (oddelené štyri časti) tak, že sa vzťahuje na celú prvú časť upravujúcu poplatky vyberané v občianskom súdnom konaní, teda aj k položke 7a, ktorou je určený súdny poplatok za občianske súdne konanie o žalobe na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa. Žiadala rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov zrušiť bez náhrady a v prípade úspechu žiadala, aby jej bola priznaná náhrada trov dovolacieho konania. Dovolanie odôvodnila tým, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. f/ O. s. p.), ktoré malo spočívať v prekvapivosti rozhodnutia odvolacieho súdu a v porušení jeho práva na súdnu ochranu zaručenú čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, pretože jej súd uložil poplatkovú povinnosť v prípade, kde ju nemal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p. bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2Cdo/280/2014, 2Cdo/295/2014, 2Cdo/310/2014, 2Cdo/331/2014, 2Cdo/350/2014, 2Cdo/552/2014, 3Cdo/275/2014, 3Cdo/333/2014, 3Cdo/374/2014, 5Cdo/301/2014, 5Cdo/353/2014, 5Cdo/390/2014, 7Cdo/398/2014, 7Cdo/526/2014, 8Cdo/431/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej žalobkyňou, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 ods. 1 O. s. p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O. s. p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 a § 142 ods. 1 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.